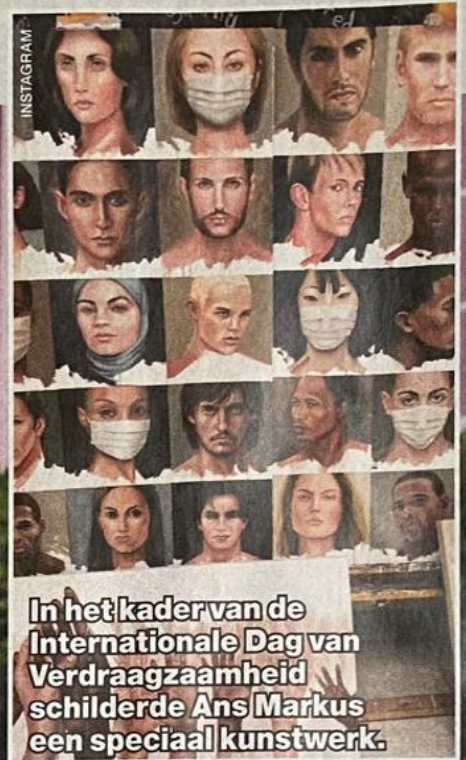

Schilderes in shock door Amsterdamse rellen...

Door JAN URIOT

Ans Markus:

Verdraagzaamheid, tolerantie en respect; **ANS MARKUS** (77) heeft in dat kader een prachtdoek geschilderd. De kunstenares maakt zich namelijk grote zorgen om wat er in Amsterdam is gebeurd. 'Ik ben eigenlijk nergens vóór, maar ook niet tegen. Hoewel, ik ben natuurlijk vóór meer verdraagzaamheid, tolerantie en respect, en tégen geweld. Want wat er de laatste tijd in de hoofdstad gebeurt, is verschrikkelijk. Zo ken ik mijn 'lieve' Amsterdam niet. Zaterdag 16 november was het de Internationale Dag van Verdraagzaamheid. In dat kader heb ik een schilderij gemaakt met maar liefst honderdvijftig portretten van mensen uit diverse delen van de wereld. Het doek heeft als boodschap dat we ongeacht geloof, huidskleur of geaardheid gelijk zijn en elkaar moeten respecteren. Een zanger kan er een lied over zingen,

ik schilder mijn bezorgdheid op linnen en hoop mensen op die manier wakker te schudden.'

Hopeloos

Het is een gespannen tijd en dat brengt Ans op het volgende: 'Ik ben blij dat ik in deze tijd niet jong ben. Dat klinkt waarschijnlijk hopeloos ouderwets in bepaalde oren, maar zo voelt dat nu eenmaal. Iedereen wil altijd maar jong zijn, maar in deze vervelende rottijd lijkt me dat nog een hele uitdaging. Kijk, ik heb een geweldig leven gehad. Het was een prachttijd met mooie ontwikkelingen. Wat te denken van de medische vooruitgang? Als dat er niet was geweest, stond ik hier nu niet. Ik ben genezen verklaard van kanker, maar de angst dat het terugkomt, blijft. Daar kom ik nooit meer vanaf. Ik ben dankbaar dat de artsen mij zo geweldig hebben kunnen helpen. Dat was een halve eeuw geleden

toch allemaal niet mogelijk? Ook de technische vooruitgangen heb ik omarmd. Dat je bijvoorbeeld gewoon met een telefoon de andere beller kunt zien aan de andere kant van de wereld: hoe fijn is dat? Maar als we het hebben over tolerantie, dan hebben we nog heel wat slagen te maken. Daarom ben ik niet alleen blij dat ik nu ouder ben, maar ook dat ik geen kleinkinderen heb. Ik zou ze namelijk een betere wereld gunnen. Nou heeft mijn dochter 57-jarige dochter **SIGRID**, ook nooit de behoefte gehad aan nageslacht, dus het is voor ons ook geen issue. Sigrid heeft twee katten, die ziet ze als haar kinderen. Maar nog even over de toestanden in Amsterdam: ik blijf hoe dan ook een fijne stad vinden. Ik heb een heerlijk huis, woon in een prima buurt en wil hier nooit meer weg. Ik hoop wel dat het snel weer wat aangeneramer voor iedereen wordt.'